Setkal ses někdy s křesťanem, který kdysi býval aktivní a třeba i přivedl několik lidí k Pánu Ježíši? A setkal ses s tímhle člověkem po pár letech s překvapením, že je teď rezignovaný a pasivní? Proč myslíš, že někteří Boží lidé ztrácejí zápal, přestože viděli i velké Boží skutky? Co bys jim poradil jako prevenci, aby se něco takového nestávalo? Kde můžeme dlouhodobě čerpat motivační šťávu pro kontakt s nevěřícími?

Pokud jde o příčiny…

a. U některých jsem viděl, že přestali aktivně a tvořivě žít s Pánem Ježíšem! Byli natolik zahlceni službou, že se jejich duchovní život stal jen rutinou kdesi v pozadí. Povrchnost ve vztahu s živým Ježíšem je učinila velmi zranitelnými!
b. Jiní všeho nechali, protože prožili zklamání, zneuznání, zranění, útok apod. Mám na mysli hlavně od lidí v křesťanských kruzích.
c. Samostatně vypichuji zklamání sami ze sebe: Opakovaný neúspěch ve službě bez správného vyhodnocení příčin, nedostatek osobního růstu, opakovaný hřích nebo selhání, někdy tajný hřích, který vyšel najevo…
d. Další podlehli zátěži života: Práce, rodina, stavba domu, nemoci. Sem patří hlavně nejasné osobní priority. Měli dojem, že nemají čas a tak přestali přijímat podněty, až úplně ztratili duchovní orientaci.
e. U některých bych za důvod rezignace označil „duchovní infekci„. Poddali se prostředí, které žilo v kritice a negaci bez výhledu.

Kde tedy můžeme čerpat šťávu pro svůj život s Pánem Ježíšem a pro účinný kontakt s nevěřícími? Zvláště bych vypíchl tyhle položky:

1. **Aktivní kontakt s Pánem Ježíšem**. Potřebujeme být s Ním v intenzivním spojení, stále čerpat od Něho. Přitom to bývá hlavně o zaměření naší mysli na Ježíše a na Jeho vizi, na Boží slovo. Ve všem, co děláme, se snažím vyhlížet Ježíšovo vedení a Boží skutky. Velkým zdrojem povzbuzení jsou pak moje vlastní prožité zkušenosti.
2. Významný vliv na nás mají **lidé**. Jsme v kontaktu s lidmi plnými naděje a dobrého ovoce pro Boží slávu a pro záchranu druhých? Jsou to lidé, kteří sami stále rostou a zkoušejí nové věci? Občas jsem slyšel výroky typu: „Přátele si můžu vybrat, ale bratři jsou mi dáni.“ Já vím, že to někdy není snadné. Nicméně, od zdravých lidí, kteří nejsou ochotni měnit své negativní postoje, se dneska rychle vzdaluji…

3. Když se dívám na roky své služby, vidím, že pro každé období měl Pán Ježíš připravené silné motivující **zdroje**. Především to byli lidé, kteří nás mimořádně obohatili a povzbudili. Někdy v podobě dlouhodobé spolupráce nebo formou mentoringu, jindy jen jednorázovým setkáním, které nás v danou chvíli nasměrovalo. Významnou roli pro nás sehrály různé knížky, videa a zvukové nahrávky. Dobré zdroje potřebujeme s přiměřenou aktivitou vyhledávat, modlit se za ně a hlavně využívat, co je k dispozici.
4. V kategorii udržování zápalu nemůže chybět **odpočinek**. Asi tušíš, že jsem velmi činorodý člověk. Přišel jsem ale na to, že hledání odpočinku až, když se cítíme úplně vyčerpaní je velkou zpronevěrou správcovství našeho života. Boží řád stvoření nám jasně říká, že odpočinek má být plánovitý! Přijde−li čas, je třeba odpočívat. I když ještě necítíme úplně extrémní únavu.

5. Teď se možná podivíš. Obrovským zdrojem energie pro Ježíšova učedníka je **poslušnost**! Přirozeně se mi nechce jít ven a komunikovat s nevěřícími lidmi o Ježíši! Když ale vyjdu, energie se dostaví, nápady přijdou. Pak už je to

inspirující a povznášející dobrodružství. A to bez ohledu na výsledek! Pamatuj: Živý Ježíš tam venku na Tebe čeká! Tam Ho poznáš jako nikde jinde!

Ještě jednou rychlé shrnutí: (1) aktivní kontakt s Pánem Ježíšem (2) lidé, s nimiž pobýváme (3) zdroje (4) odpočinek a (5) poslušnost Ježíše…

Občas si říkám: Chci si žít svůj malý pohodlný život? Nebo raději ten velký, Ježíšův, který nese Boží ovoce, sahající až do věčnosti? Nejde o to samým zápalem vyhořet. Ale v poslušnosti Ježíše přivést do Božího království co nejvíc lidí…

Pane Ježíši, prosím dej nám dobře rozumět a vnitřně prožít, jak významné to je přivádět lidi k Tobě. Dej nám k tomu radostný zápal vycházející z Tvojí lásky.